

<https://www.facebook.com/groups/268693925325131/permalink/332969318897591/?mibextid=ztdM3>

В умовах воєнного часу співробітниками відділу освіти дітей з порушеннями слуху Інституту спеціальної педагогіки та психології імені Миколи Ярмаченка НАПН України розроблено серію методичних матеріалів (презентації, відео, рекомендації) для роботи з дітьми з особливими освітніми потребами, які презентовано на сайті Інституту <https://ispukr.org.ua> та сторінці у Facebook <https://www.facebook.com/ispukr>, сторінці відділу <https://www.facebook.com/groups/268693925325131/>.

«ХОРОША І ПОГАНА ДІВЧИНКА»

(психологічні цеглинки про нашу особистість і наслідки виховання)

Вовченко Ольга



Хто це? Що за дитина, людина: як спілкуються, що роблять і як живуть? (Психологічна подорож із минулого в майбутнє і навпаки - сьогодення як неймовірність майбуття)

Досить часто під час викладацької діяльності або навіть, коли чуєш як батьки виховують своїх дітей можна почути: «Ти погана дівчинка!», або «Хороші дівчата так не роблять», або порівнюють одну дитину з іншою, деє приблизно так «от Марічка молодець, її вчителька хвалила, вона добре себе поводить, а ти – соромно мені за тебе».... І таких прикладів можна наводити нескінченну кількість з безмежними варіаціями, навіть із використанням фізичних покарань чи погроз їх застосування!

Як гадаєте правильно дітей присоромлювати, порівнювати з тими, хто стрибає краще, приносить у щоденнику гарні оцінки тощо?

Батьки сподіваються викликати таким чином почуття провини, обов'язку, відповідальності, покращення результатів навчання та поведінки. Але, нажаль, як би все було так просто!!! Такою поведінкою батьки травмують, досить глибоко підкреслю. Ці слова відлунюють вже в їх дорослих головах. Це скалічені дорослі, в яких живуть ображені діти, недолюблені, якими не пишалися просто за те, що вони є, що вони даровані Всесвітом цій родині, мамі чи опікунам.

Давайте почнемо з **«ХОРОШОЇ ДІВЧИНКИ»!**
Звучить просто – це хороша людина, дівчинка, жінка. Що ж складного **!!**

Таку людину ми зустрінемо і серед дорослого покоління, і серед, юних дівчат, і геть маленьких школярок. Здавалось би, це просто добра, ввічлива, хороша за всіма чеснотами людина, а як хороша, то і в неї все має вдаватися, одним словом – бути добре! Зз добрими ж інакше не буває?!

Але якби ж! Не все так просто! «Хороші дівчата» – це найнещасніші люди з так званим «комплексом відмінниці». Вони завжди намагаються всім допомогти, втішити, підставити своє плече, жертвуючи собою, власними інтересами. А бути ідеальними у всьому – це хвороблива мета, якщо ж вона не реалізується – це призводить, в прямому розумінні, до болю, часто фізичного, гнітючих переживань тощо !!

Таким людям, дівчатам, жінкам, досить складно жити у сучасному соціумі, їх хвороблива потреба в похвалі, щоб хтось оцінив і похвалив їх «хорошість», старання, зовнішній вигляд, загалом досягнення чи життя – це породження болю. Болю недолюбленої дитини, недоцілюваної, яку не допестили, не дообнімали свого часу, порівнювали з іншими, знецінювали досягнення (навіть досить прості, як то зварити картоплю, підмести у хаті та ін.). Або дитячі травми, що походять із вже згаданих фраз : «Хороші дівчата так не роблять», «Ти подумала, що на це скажуть інші...?» та багато подібних материнсько-батьківських настанов.

В цьому і є їх найбільший біль – думка інших, підлаштовування свого життя під похвалу та схвальну оцінку сторонніх осіб. Будуючи так своє життя, особливо в його середині, в кінці – вони починають розуміти, що щось не так, що вони все роблять добре, як вчили, але чомусь не має відчуття щастя!!!

Нонсенс! Як так? Я ж все робила як треба, була хорошою! Виконала план по життю.....

Вірно, хорошою дівчинкою для всіх: сім'ї, суспільства, роботодавців тощо.... Тільки не для себе. Забувала про власні інтереси, реалізувала те, що вбито в голову роками «ти мусиш». І ось – майже кінець життя...

Запитай себе хто ти? Хороша дівчинка? Жертва? Ти сповнена болю, який ніби згладжуєш, допомагаючи всім! Але ти точно не хороша дівчинка – ти так вбиваєш або вже вбила своє життя на «треба», «що скажуть», «мусиш», «так заведено», «так всі роблять»....

А нині, попрошу, всіх, хто читає – сісти і подумати – «Чи хороша ти?» Ти думала, що королева! Ні! Королеви живуть геть інакшим життям! Ти, насправді, погана дівчинка, жебрачка у своєму житті, людина, що умисне відкидала своє щастя, відштовхувала його руками і ногами!!!

А хто ж тоді **«ПОГАНА ДІВЧИНКА»?**?!
Логічно уявити, що протилежність «хорошої».

Скажімо, що майже.... Майже вгадали, хто відповів або подумав подібним чином, давайте розбиратися!

Це людина, яка робить так, як відчуває, не зважає на думку інших, що про неї говоритимуть. Живе, згідно внутрішніх поривів, власних потреб, опікується ближніми, але навіть їм не дає керувати своїми виборами чи думками.

Логічно, якщо Ви питаєте: «В чому ж її «поганість»?»

Все просто – такі люди – не зручні, вони часто мислять і поводять себе не стардартно. Так, як відчувають, як хочуть прожити життя, а не як мусять. В шкільні та студентські роки говорять правду, можуть як коректно, так і напружено сказати істину з усіх боків! !!

Погані дівчата завжди приваблюють чоловіків? Ви скажете-звичайно! Розкуті, відверті, доступні. І тут я заперечу! Як у нас така відверта розмова про виховання і його помилки!

Не треба плутати повій з «поганими дівчатами». Бо з «поганими дівчатами» – цікаво, вони мислять не шаблонно, діють спонтанно, не підкоряються чоловікам, бо прийнято так робити, не бояться звільнень, штрафів, наклепів, відсутності друзів тощо. В них завжди є на все свій погляд, свої захоплення та неймовірна жага жити в моменті, тобто кожною секундою, дихати життям!

А повії – то просто жінки на ніч чи довше, без власної думки, або думка, яку можна купити. І вони не лише стоять на дорозі. Придивіться! Як їх багато: таких ошатних, доглянутих, згідних на все ради комфорту і пари взуття, декількох прикрас та інших речей тощо.

Кожен з нас живе за власним вибором! Змінюватись, бути у власній зоні комфорту чи ні – вибір кожного/кожної. Головне – не засуджувати інших, а під кінець життя не жаліти про прогавлені моменти чи прожите чуже життя: не там, не з тими, не те роблячи!

Головне не карайте свою дитину за те, що вона не вписалась в певний шаблон. Зараз все навпаки, ми не ходимо в однакових коричневих чи темно-зелених платтячках з бантами та краватками. Зараз кожна дитина має безліч форм для власної реалізації, вираження свого світу. Просто, батьки, велике прохання до Вас! Придивляйтесь, прислухайтесь до Ваших дітей, будьте друзями, а не караючим органом! Так, суворість та непохитний голос Зевса чи Гери Вам звісно буде у нагоді, але не щоденно, не з року в рік. Любіть своє чудо-чадо, навіть, якщо воно не таке, як Ви уявляли і мріяли, і не робіть з нього/неї себе. Вони Вам, як виростуть – не пробачать!